

[**Ministeren for handel, industri og søfart.**]

Endvidere berørte det ærede medlem hr. Aksel Larsen spørgsmålet om priskontrol. Jeg skal ikke knytte nogle lange bemærkninger dertil, men blot sige, at regeringen er ganske klar over, at situationen omkring prisudviklingen har ændret sig, at en skærpet priskontrol må overvejes og formentlig vil være påkrævet, og jeg kan tilføje, at vi fra regeringens side i dag har sendt en skrivelse til priskontrolrådet, hvori vi henleder rådets opmærksomhed på disse ændrede forhold, anmoder rådet om at skærpe priskontrollen i det omfang, disse ændrede forhold gør det nødvendigt, samt at give os meddelelse om rådets vurdering vedrørende nødvendigheden af og ønskeligheden af en skærpelse i prisloven, når denne til sin tid skal fornyes.

Endelig stillede det ærede medlem hr. Aksel Larsen en dagsorden. Det var karakteristisk for denne dagsorden, at den for en stor del handlede om udenrigspolitik. Det var karakteristisk, at den for en stor del handlede om Korea, men det var også karakteristisk, at den kendsgerning i forhold til Koreakrigen, der vel for os er mere afgørende end næsten enhver anden kendsgerning vedrørende Koreakrigen, nemlig den kendsgerning, at der foreligger et kynisk, et brutalt, et uprovokeret overfald fra Nordkoreas side mod Sydkorea, denne kendsgerning var ikke omtalt i det ærede medlem hr. Aksel Larsens dagsorden. Jeg vil på regeringens vegne ganske afvise den stillede dagsorden og behøver næppe at anbefale de ærede medlemmer at stemme imod.

Det ærede medlem hr. Axel Kristensens ordforertale var ikke en helt almindelig oppositionstale. Jeg vil tværtimod karakterisere den som en ganske ualmindelig oppositionstale. Det normale ved oppositionstaler er, såvidt min ganske vist ikke særlig lange erfaring i det høje tingrækker, at oppositionen hævder, det går meget dårligt i landet, at forholdene bliver mere og mere elendige, og at dette skyldes regeringen, hvorefter regeringen så må forsøge at hævde det modsatte. Det ærede medlem hr. Axel Kristensens tale fulgte ikke denne opskrift. Stik imod, hvad venstres politikere har hævdet landet over i sommermånederne, stik imod, hvad venstres presse har forsøgt at overbevise sine læsere om, var det ærede medlem hr. Axel Kristensen af den mening, at det hele slet ikke var så dårligt. Der var ikke nogen ko på isen, landets økonomiske dårlighed var overdrevet af de ministre, der havde talt, og i

hvert fald var forholdene ikke spor dårligere, end da rigsdagen skiltes. Så kan de ikke være særlig dårlige, for da rigsdagen skiltes, havde regeringen netop forelagt et skøn — jeg tror, vi forelagde det i april måned —, hvorefter der skulle være et underskud i årets løb på mindre end et par hundrede millioner kroner, og selv det skøn anså det ærede medlem hr. Axel Kristensen for at være for pessimistisk. Det ærede medlem hr. Axel Kristensen tilføjede, at der tilmed overhovedet intet er ændret i situationen, siden rigsdagen skiltes i maj. Hvis der var indtrådt nogle ændringer, var det til det bedre: vi har fået sikkerhed for, at høsten bliver rigtig god, vi har fået en europæisk betalingsunion, der måske ikke er, som regeringen havde ønsket den, men som i hvert fald ikke kan forringe tingene.

Jeg er i det store og hele slet ikke så uenig med det ærede medlem hr. Axel Kristensen i hans vurdering, forsåvidt kalenderår 1950 angår. Her har det ærede medlem hr. Axel Kristensen ret og den samlede venstrepressen uret. Den økonomiske situation i Danmark i dette nu, og som den tegner sig for indeværende år, er slet ikke så katastrofal. Vi får et underskud på en 350 mill. kr., hvoraf de 100 mill. kr. foreløbig er udækket, og vel er dette underskud stort og større, end vi havde anslået det, og det er beklageligt, at det går sådan, men der findes talrige forklaringer på denne udvikling: gældsafdrag, der ikke kunne forudses, bliver foretaget, lagre, der er vokset og købt ind til en gunstig pris. Men det, det ærede medlem hr. Axel Kristensen undlod at komme ind på, var udsigterne for 1951, og det er her, faremomenterne ruller op. Det er her, der tegner sig perspektiver, der gør det nødvendigt, at vi som ansvarlig regering overfor en ansvarlig rigsdag allerede nu, medens der er tid, foreslår indgreb, der kan rette op, indhente, hale ind på det underskud, vi må forudse for 1951.

Og det ærede medlem hr. Axel Kristensen, der så ivrigt spejder efter, hvad der vel nu har ændret sig, siden vi skiltes, springer ganske den totale ændring, der er sket i prisbilledet, over. Her er der indtrådt en total ændring, siden vi skiltes i denne sal i maj måned. På det tidspunkt havde vi grund til at formene, og havde erhvervslivet grund til at forvente, at prisstigningsbølgen efter den engelske devaluering var ved at løje af. Man havde grund til at antage, at prisstigningen ville standse, ja, man kunne endog have grund til at forvente, at prisfald ville indtræffe, og de, der havde forventet, at prisfald ville indtræffe, fik oven i købet ret.